

Като се свършила гощавката, гоститѣ излѣзли на двора да се разотидатѣ. И, о чудо! Дървото стърчало пакъ весело и зелено, както по-рано. То било отново отрупано съ цвѣтове.

Голѣмиятъ братъ дигналъ ржце къмъ дървото и извикалъ:

— Бжди благословено, о чудно дърво! Ти съживи нашата обичъ и нашия сговоръ. А тѣ отново ти повърнаха зеленитѣ листа и свежитѣ цвѣтове!

— Бжди благословено дърво на братската обичъ! — повторили гоститѣ.

Отъ тогава и до днесъ това дърво се нарича „Дърво на братската обичъ“.

КРАВАТА.

Отъ Робертъ Луисъ Стевенсонъ.

Нашта кротка, бѣла крава
Азъ обичамъ отъ сърце.
Тя е кротка и ни дава
Масло, сирене, млѣкце.

Изъ ливадитѣ на паша
Цѣлъ день ходи тя сама,
Но шомъ слънцето се скрие —
Пакъ се връща у дома.

Дъждъ и снѣгъ и пекъ и вѣтъръ
Е за нея все едно,
Лѣте хрупа си тревица,
Зиме — плѣва и сѣно.

Гео Милевъ.